

Kun Junnilaisen Paavon ajokki ryytyi Helsinkiin, Keinäsen Ilkka ja Klemetin ”Veke” saivat tehtäväkseen hakea se Lapinlahdelle korjattavaksi. Koska paluumatka lämpimässä hytissä tuntui paremmalta ajatukselta kuin kylmässä autossa hinattavana oleminen, auto työnnettiin puomilla lavalle. Kuvassa Klemetin ”Veke”.

Kasa mäntiä ja herätyskello pesuvadissa. Pietikäisen Kuljetus Oy on jo historiaa, mutta tarinat jäivät elämään. Taannoinen Pietikäisen Kuljetuksen kuljettajia kuunnellessa tulee väistämättä mieleen, että mies voi lähteä Pietikäisen Kuljetuksesta, mutta Pietikäisen Kuljetus ei lähde miehestä. Suvun autoilutarina alkaa vuodesta 1947, jolloin

Olli

Pietikäinen

aloitti kuljetustoiminnan yhdellä autolla Lapinlahdella. Sittemmin toimintaan tulivat mukaan hänen poikansa

Pertti

Pietikäinen

,
Risto Pietikäinen

,
Yrjö Pietikäinen

,
Matti Pietikäinen

ja

Lassi Pietikäinen

Pietikäisen veljekset.

Vuonna 1993 tehtyjen yrityskauppojen myötä Lapinlahdella ja Kuopioon muuttanut Pietikäisen Kuljetus fuusioitui Joensuun Kiitoautoihin. Senkin tarina on jo historiaa, sillä vuonna 2012 Kiitoautot siirtyi kansainvälisen DB Schenkerin omistukseen. Vaikka Pietikäisen värit katosivat tien päältä jo neljännesvuosisata sitten, muistot ovat hitsautuneet tiukasti monen kuljettajan mieleen. Olihan yritys aikoinaan yksi Suomen suurimmista kuljetusliikkeistä ja pidetty työpaikka.

Tippakisoissa käytiin mm. vuonna 1989. F16-Volvolla kisaamassa Krogeruksen ”Jupu” ja Pietikäisen Matti.

Moni mainitsee talossa olleen hyvän yhteishengen. Sen hengen tiimoilta entiset Pietikäisen työntekijät vieläkin kokoontuvat joka toinen vuosi Kuopioon Puijon majalle muistelemaan menneitä. Vaikka moni työntekijöistä on jo siirtynyt ajasta ikuisuuteen, viime tapaamisessa paikalla oli vielä reilut 70 henkilöä. Seuraavan kerran kokoonnutaan syksyllä 2020. Monet muistelevat entistä työpaikkaansa myös Facebookissa. Pietikäisen Kuljetus-ryhmässä on jo yli 460 jäsentä ja runsaasti kuvia. Ryhmän ylläpitäjänä toimii **Timo Hytönen**

PELOTTAVAT HAALARIMIEHET

1970-luvun alussa eräästä Pietikäisen autosta etupyörän laakeri veti viimeisen virtensä Ristiinan ja Kouvolan välillä. Niinpä korjaamotöitä tehneet Ilkka Keinänen ja Alpo Mynttinen ottivat työkalut ja uuden laakerin mukaansa ja hyppäsivät sinne suuntaan menevän toisen Pietikäisen auton kyytiin. Parivaljakko jäi tien poskeen vaihtamaan laakeria ja heidät paikalle tuonut auto jatkoi matkaansa. Laakeri oli palanut kuitenkin niin kiinni, ettei sitä saanut vaihdettua mukana olleilla työkaluilla. Kun autopuhelimista ei ollut tietoaakaan, ei auttanut muu kuin lähteä liftaamaan lähimmälle huoltoasemalle. Parivaljakko sai kyydin eräältä puuautolta, joka kääntyi Mäntyharjulle noin 12 kilometriä ennen Ristiinan Kesoilia, eli nykyistä Nestettä. Sitten piti jälleen liftata.

- Kaksi resuisissa ja likaisissa haalareissa olevaa miestä öisellä korpitiellä ja talviaikaan. Heiluteltiin seteleitäkin ohi ajaville, mutta kukaan ei uskaltanut pysähtyä. Siinä sitten käveltiin kylmässä ja pimeässä huoltoasemalle, Keinänen muistelee.

Muutaman tunnin odottelun jälkeen Sonnisen Osmo toi lisää työkaluja. Kun päästiin takaisin laakerivikaiselle autolle, Sonninen totesi jatkavansa matkaa – kyllähän te nyt pärjätte.

- Sanottiin Matin kanssa, että tästä et lähde mihinkään, ennen kuin laakeri on vaihdettu ja auto on pyörillään.

Tien päälle jouduttiin remonttihommiin toki muulloinkin.

- Oltiin kuin ensiapujoukkoja ilman helikopteria, Ilkka Keinänen kertoo.

HITSATTU VAIHDEKEPPI Kerran Ilkka Keinänen juoksi Pietikäisen Matin kanssa kilpaa autolle. Ensimmäisenä kuskin paikalle ehtinyt saisi ajaa.

Autolle kirmatessa Keinäsen mieleen juolahti pieni koiruus. Hän oikaisi kuskin paikalle vänkärin puolelta, kun siltä suunnalta oli kisaan lähdetty.

- Siinä rytäkässä katkesi vaihdekeppi. Vaan ei siinä mitään. Hitsattiin vaihdekeppi kuntoon ja lähdettiin ajoon, Keinänen muistelee.

Kun Pietikäisen Kuljetus yrityskauppojen myötä yhdistyi Kiitoautoihin, Keinänen ajoi siellä vielä hetken. Sen jälkeen hän ajoi linja-autoa 20 vuotta.

Myös Ilkan veli
Markku Keinänen
oli töissä Pietikäisellä kymmenkunta vuotta. Pois jäätyään hän perusti oman yrityksen ja ajoi ulkomaanliikenteessä 24 vuotta.

HULPERI AUTTOI AINA

Nykyään on Google Maps, ennen oli Hulperi. Ei moni Hulperin nimeä tainnut tietää, mutta kaikki Pietikäisen lisälmen kuljettajat tunsivat Hulperin ja Hulperi kuljettajat. Ja Hulperi tunki myös kaikki paikat, montut ja heitot. Koskaan Hulperilla ei ollut niin kiirettä, etteikö hän olisi ehtinyt seikkaperäisesti neuvoa parasta reittiä tai lastauslaituria. Käänny oikealle sen kuusen kohdalta, josta ammuin teeren viime talvena. Ja varo sitä heittoa 50 metrin päässä.

Hulperille oli tilausta, koska ei ollut autopuhelimia, naveja ja sivuteitten viitatkin olivat harvinaisia. Viimeisen kerran tapasin Hulperin Kiuruveden pankkiautomaatilla vuosia sitten.

Vanhan tien kulkijat

Kirjoittanut Ajolinja
29.04.2020 13:01

- Täytyy lähteä hakemaan kaupasta perheelle nokkimista, sanoi Hulperi humoristiseen tapaansa.

Nykyään Hulperi ajaa autuaammilla ajomailla.

Teksti: Riitta Airaksinen, kuvat: Ilkka Keinäsen ja Markku Keinäsen kotialbumit

[TILAA AJOLINJA!](#)